

Bogár László: KAMUkrajna

2013 december 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A már eddig is éppen elég sokat szenvedett „kamu” ország újabb „kamu” forradalmának megpróbáltatásaival néz szembe. Egyébként hogy miért is tipikusan „kamu” ország Ukrajna, az már a nevéből is adódik. Az „u kraina” kifejezés ugyanis szó szerinti fordításban azt jelenti „határnál”.

A mindenkori nagy Orosz Birodalomnak a határ?vidékér?!, és ráadásul a legkényesebb nyugati határáról van szó.

Igaz, a történelmi érem másik oldala, hogy Kijev, a Kijevi Rusz, minden oroszok történelmi szakrális talapzata, a keleti szlávok első önálló államalakulata. Kijev nélkül tehát nincs birodalom, ám birodalom nélkül nincs Ukrajna, hisz, mint az ország neve is mutatja, csak a birodalom részeként értelmezhető a történelmi mélyidentitás. A Nyugat minden korokban a nagyorosz identitás legkényesebb eleme, legfőbb kihívása. A birodalmi eliteken belüli legfőbb „tektonikai” törésvonal mindig is a „západnyikok”, vagyis a nyugatosodást a „fejlesztés” egyetlen lehetséges értelmezési keretként értelmezték és azt ezt elvetők között húzódik, s ez ma sincs másként.

A most felszínre törő konfliktusok tisztázását azonban lényegében kizárni látszik az, hogy a Nyugat birodalma, vagy a „Kelet” birodalma (vagyis a mai Oroszország) közti választás mindkét oldalon egyaránt hamis elbeszélési módokra épül, a mai ukrán társadalomnak tehát egy hamis identitásértelmezési keretet felkínáló Nyugat és Oroszország között kellene választania. Az elmúlt évszázadok során a Nyugat stratégiáját az határozta meg, hogy az Orosz Birodalom (és benne Ukrajna) egyetlen hatalmas erőforrás „tartály”, végtelen „külszíni fejtéssel letermelhető” nyersanyag, munkaerőnek és fogyasztóerőnek. Napóleontól Hitleren át a Nyugat birodalmát most megtestesítő Európai Unióig a helyzet nem sokat változott.

A Nyugat fő dilemmája már a 19. század végén is az volt, hogy miként lehetne az Orosz Birodalom gigantikus, zárt, szakrális paraszti társadalmát a nyugati kapitalizmus számára „emészthetővé” tenni, vagyis igen rövid idő alatt „legyártani” belőle a munkaerő és fogyasztóerő „állatok” hatalmas csordáit. És mivel erre a dűsán tenyésztés, szélsőségesen destruktív csoportok közül a bolsevikok látszottak a legalkalmasabbnak, így bekezdően támogatták őket – és ezzel a birodalom brutális szétroncsolását.

Hogy a zárt, szakrális paraszti társadalom hogyan vált valóban igen rövid idő alatt a nagyipari technostruktúrák „biomasszájává” Sztálin kommunizmusnak nevezett politikai kapitalizmusában, és ez milyen következményekkel jár, azt az ukránok a „holodomornak” nevezett iszonyú népirtás nyomán, a saját bőrükön érezhették. A Nyugat először Hitlert próbálta Kelet felé terelni, és a sztálini birodalom „elémésztt” Oroszországát így birtokba venni,

majd amikor ez nem sikerült, Sztálinnal szövetségben semmisítette meg a számára már „irányíthatatlanná” vált Hitlert.

S máig is tabu, hogy Ukrajna Hitlert „felszabadítóként” ünnepelte, de aztán Hitlert?l és a bosszút álló Sztálintól is a Nyugat cinikus asszisztenciája mellett szenvedte el az újabb iszonyú csapásokat. A Nyugat persze látszólag most más, és Ukrajna is most már huszonnégy éve „független” ország, a színpadi díszletek alapján „nyugatias demokrácia”. Ám, hogy ez a nyugatias demokrácia és függetlenség mit jelent, az talán Ukrajna demográfiai adatai tükrözik a legjobban. 1990-ben Ukrajna népessége még több mint ötvenhárommillió és, ha csekély mértékben is, de kb. 27 ezer f?vel n?. Ám a születésszám szabadesésében évi hétszázazerr?l négyszázazerre csökkent, míg a halálozások száma 670 ezerr?l 800 ezerre n?tt. Így egyetlen évtized alatt kétmillió f?vel esett az ország népessége, az elmúlt huszónhárom év során pedig több mint hétmillióval. Csak az abortuszok száma meghaladta a harmincmilliót. A férfiak születéskor várható élettartama el?bb 64 évr?l 61 évre csökkent, és most is csak 62 év körül van, szemben a 82 év körül járó gazdag nyugati országokéval.

Talán így érthet?bb, hogy az ukránok számára mindez nem igazán fokozta a függetlenség, a nyugatias demokrácia és piacgazdaság iránti lelkesedést. Mindebb?l persze aligha következik, hogy a mostani orosz „birodalomba” való visszatérés történelmileg biztatóbb stratégia volna. Oroszország eddig is és ezután is f?ként abban lesz érdekelt, hogy Ukrajna egész társadalmi-gazdasági rendszerének, szerkezetének a „birodalomtól” való egyoldalú függése ne csökkenjen, hanem inkább növekedjék. Ukrajna egyre súlyosabb gazdasági helyzete éppen annak tudható be, hogy az egymást követ? Nyugat-barát, és Kelet-barát rezsimok és azok elitjei – gátlástalan cinizmussal – leginkább kollaboránsi pozíciójuk javításában mutattak érdekltséget. Az ország gazdasági teljesítménye összességében alig haladja meg a huszónöt évvel ezel?ttit, a reálbérek a hetvenes évek végének szintjén állnak. Az „elitek” nem szolgálták, szolgálják, hanem inkább kiszolgáltatják a felel?sségükre bízott ország népét. Így az egyre élesebb, és újra polgárháborúval fenyeget? helyzet – akárhogy is nézzük – egyel?re nemigen kínál emberséges kiutat.

Az Európai Unió és f?ként az IMF átlátszó farizeus édesgetése és az Ukrajna nev? er?forrástartály gátlástalan kifosztására törekv? nyilvánvaló stratégiája legfeljebb azt ígéri, hogy a keleti birodalom nyugati határvidéke helyett a nyugati birodalom keleti határvidékeként aknázzák ki a jobb sorsra érdemes „kamu” ország er?forrásait. És ez, lássuk be, aligha vonzó jöv?kép.

Bogár László - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu - Flag egy jobb magazin az Értékek mellett!

Ajánló

